

mulighed for at udfylde de funktioner, der er forudsat i FN-pagtens kapitel 7, artikel 45-47.

En udløber af Golf-krigen – Saddam Husseins forfølgelse af det kurdiske mindretal i Irak – demonstrerede en yderligere svaghed ved FN. FN kunne ikke iværksætte beskyttelse over for kurderne i Irak. Opgaven har været overladt en række vestlige lande, der selv har taget initiativ til en indsats. I fremtiden er det vigtigt, at FN beslutter, om et medlemslands suverænitet skal tilsidesættes.

Mindretallet opfordrer regeringen til aktivt at arbejde for, at disse formelle muligheder bliver en realitet, jf. at udvalget har anmodet Det Sikkerheds- og Nedrustningspolitiske Udvalg (SNU) om at analysere mulighederne herfor.

Kapitel 3. Yderligere styrkelse af CSCE

Ved CSCE-topmødet i Paris i november 1990 blev de første skridt i retning af en institutionalisering af CSCE-processen taget. Det blev vedtaget at oprette et konfliktforebyggelsescenter i Wien, et sekretariat i Prag samt et valgobservationskontor i Warszawa. Endvidere blev det besluttet, at medlemslandenes stats- og regeringsledere skal mødes hvert andet år med henblik på overordnede politiske drøftelser, og at udenrigsministrene skal mødes én gang årligt. Ved CSCE-konferencen i Madrid i april 1991 blev det besluttet at oprette en parlamentarisk forsamling.

Mindretallet fastholder, at målet må være en institutionalisering af processen efter de retningslinjer, udvalget fastslog i sin beretning af 15. november 1990. Det indebærer bl.a., at organisationen skal have mulighed for at opstille fredsbevarende styrker.

Mindretallet opfordrer regeringen til at arbejde aktivt for, at de eksisterende institutioner tilføres de nødvendige ressourcer med henblik på effektivt at kunne løse de opgaver, de er pålagt. Konfliktforebyggelsescentret i Wien er f.eks. på nuværende tidspunkt ikke i stand til effektivt at verificere, at indgåede aftaler overholdes.

Forhandlingerne om konventionel nedrustning i Europa (CFE) – der foregik inden for rammerne af CSCE-processen – blev afsluttet i

efteråret 1990 efter over et års forhandlinger. Aftalen – der er den hidtil største nedrustningsaftale – er indgået, men mangler endnu at blive ratificeret. Det er i perioden efter aftalens indgåelse blevet klart, at Sovjetunionen forsøgte at omgå aftalens bestemmelser, og det er baggrunden for den manglende ratifikation.

Mindretallet opfordrer regeringen til aktivt at arbejde for, at vilkårene for ratifikation af CFE-aftalen tilvejebringes hurtigst muligt. Når aftalen er på plads, bør der påbegyndes forhandlinger om at reducere antallet af soldater og korttrækkende atomvåben (SNF) i Europa. Kun herved kan den militære stabilitet sikres effektivt.

Kapitel 4. NATO skal tilpasses den nye sikkerhedspolitiske situation

Et af de væsentlige resultater af den kolde krigs afvikling er, at trusselsbilledet er ændret markant. Warszawapagten er opløst, og en sovjetisk invasion af Vesteuropa forekommer utænkelig. Det nye verdensbillede må naturligvis medføre ændringer i NATO og giver i de kommende år grundlag for lavere udgifter til militære formål.

Mindretallet opfordrer regeringen til at arbejde aktivt for, at NATO tilpasser sig den nye sikkerhedspolitiske situation i Europa (jf. London-deklarationen). Dette må indebære, at NATO's politiske opgaver med at skabe sikkerhed og samarbejde i Europa får forholdsvis større vægt og de rent militære funktioner forholdsvis mindre vægt.

Som et led i dette må NATO invitere de central- og østeuropæiske lande samt Sovjetunionen til at deltage i drøftelser af politiske og militære spørgsmål af fælles interesse. Det første skridt er allerede taget med beslutningen om at knytte ambassadører fra de central- og østeuropæiske lande samt Sovjetunionen til NATO's hovedkvarter.

Den Nordatlantiske Forsamlings beslutning om at knytte visse østeuropæiske lande til sig som associerede parter er et andet positivt udtryk for sådanne bestræbelser.

Samtidig bør NATO revidere de militære strategier, der ligger til grund for alliansens